

Dosarul nr. 2ra-1267/19

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) A. Cerbu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tatiana Vieru
Ion Druță
Maria Ghervas
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Rusnac Galina și Loț Olga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rusnac Galina împotriva lui Zastavschi Mihai și Silîș Anatoli cu privire la încasarea sumei și revendicarea bunului aflat în posesie nelegitimă și cererea de chemare în judecată depusă de Zastavschi Mihai împotriva lui Loț Veaceslav și Rusnac Galina, intervenient accesoriu Silîș Anatoli cu privire la declararea nulității actului juridic și repunerea părților în poziția inițială, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Rusnac Galina și Loț Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriai Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2015, Rusnac Galina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Silîș Anatoli cu privire la revendicarea bunului aflat în posesie nelegitimă.

La 16 iulie 2015, Zastavschi Mihai a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Loț Veaceslav, Rusnac Galina, intervenient accesoriu Silîș Anatoli cu privire la recunoașterea tranzacției de vânzare-cumpărare valabilă.

Prin încheierea din 03 noiembrie 2015 a Judecătoriai Bălți, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rusnac Galina împotriva lui Silîș Anatoli cu privire la revendicarea bunului aflat în posesie nelegitimă și cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zastavschi Mihai împotriva lui Loț Veaceslav, Rusnac Galina, intervenient accesoriu Silîș Anatoli cu privire la

recunoașterea tranzacției de vânzare-cumpărare valabilă, au fost conexe pentru a fi examinate într-un singur proces (f.d. 64 Vol. I).

La 10 decembrie 2015 și 30 iunie 2016, Rusnac Galina a depus cereri de modificare a temeiurilor acțiunii (f.d. 67-69, 102-105 Vol. I).

În motivarea cererilor de concretizare, Rusnac Galina a menționat că este proprietara automobilului de model "Volkswagen Caravel".

A specificat reclamanta că nu a încheiat o tranzacție de vânzare-cumpărare a automobilului cu Zastavschi Mihai.

Reclamanta a invocat că la 16 iulie 2012, la propunerea lui Silîș Anatoli, sub pretextul că ultimul v-a folosi automobilul pentru transportul de pasageri în schimbul plății pentru locațiunea automobilului, în baza unei procuri, i-a încredințat lui Silîș Anatoli să vândă, să doneze, să schimbe, să încheie contracte de gaj, comodat, locațiune, mandat și folosință a mijlocului de transport.

Începând cu luna octombrie 2012, Silîș Anatoli nu a mai achitat plata pentru locațiunea automobilului, motiv din care i-a solicitat restituirea acestuia, însă a refuzat să restituie automobilul, astfel la 05 noiembrie 2012 a fost anulată procura eliberată la 16 iulie 2012 de notarul public Anton Tereza pe numele lui Silîș Anatoli.

Rusnac Galina a menționat că până la achitarea deplină a prețului automobilului, Silîș Anatoli și Zastavschi Mihai nu pot fi considerați proprietari ai automobilului, deoarece nu și-au îndeplinit integral obligația de achitare a prețului.

A solicitat Rusnac Galina admiterea renunțului de la cerințele cu privire la revendicarea automobilului din posesia nelegitimă a lui Silîș Anatoli și Zastavschi Mihai, admiterea cererii reconvenționale depusă de Zastavschi Mihai în partea ce ține de recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, cu încasarea de la Zastavschi Mihai a datoriei la prețul automobilului în sumă de 1 600 euro și încasarea de la părți a cheltuielilor de judecată.

La 30 iunie 2016, Silîș Anatoli a depus cerere reconvențională împotriva Galinei Rusnac și Loț Veaceslav cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare și repunerea părților în poziția inițială (f.d. 106-108 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Silîș Anatoli a menționat că în luna iulie 2012, împreună cu Zastavschi Mihai, au hotărât să procure un automobil pentru desfășurarea activității de transport a pasagerilor.

Tranzacția de vânzare-cumpărare a avut loc între Silîș Anatoli și Loț Veaceslav, reprezentantul Galinei Rusnac, care posedă și folosea automobilul ce a constituit obiectul contractului, înregistrat pe numele Galinei Rusnac.

A specificat că împreună cu Loț Veaceslav, prețul de vânzare-cumpărarea a automobilului a fost stabilit la suma de 6 500 euro în cazul în care costul era achitat integral în ziua încheierii contractului de vânzare-cumpărare, iar în cazul în care contractul este cu executare succesivă, prețul a fost stabilit la suma de 8 500 euro, acesta urmând a fi achitat în rate, fapt care și a avut loc.

Silîș Anatoli a menționat că inițial, a fost achitată suma de 4 500 euro la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, iar ulterior au fost achitate două rate câte 1 000 euro și ulterior suma de 400 euro, iar în luna aprilie 2015 a fost achitată ultima rată de 1 600 euro, iar întru confirmarea faptului încheierii contractului de vânzare-cumpărare și manifestarea de voință a ambelor părți în acest sens, a servit întocmirea și eliberarea procurii de către Rusnac Galina la data de 16 iulie 2012 pe numele lui Silîș Anatoli.

Astfel prin plata prețului pentru automobil în rate, în sumă totală de 8 500 euro, a executat integral obligațiile rezultate din contractul de vânzare-cumpărare, însă pe perioada executării contractului, a fost anulată procura ce conferea drepturi de proprietar și posesor, iar în rezultatul anulării procurii, a stabilit un venit nerealizat din suma de 8 500 euro.

A solicitat Silîș Anatoli rezoluțiunea contractului încheiat cu Rusnac Galina în temeiul procurii din 16 iulie 2012, repunerea părților în poziția inițială, prin care să-i fie restituită suma de 8 500 euro cu transmiterea mijlocului de transport Galinei Rusnac, încasarea de la Rusnac Galina și Loț Veaceslav a sumei de 3 912,36 de euro cu titlu de dobândă de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 27 septembrie 2016, Zastavschi Mihai a depus cerere de modificare a temeiurilor acțiunii (f.d. 90-91 Vol. I).

În motivarea cererii, Zastavschi Mihai a menționat că la începutul lunii iulie 2012 împreună cu Silîș Anatoli, în vederea procurării automobilului de model "Volkswagen Caravel", au discutat condițiile vânzării acestuia cu Loț Veaceslav, care s-a prezentat ca proprietar al automobilului, care este înregistrat după fiica sa, Rusnac Galina, de la care are eliberat mandat.

A relevat că prețul automobilului a fost stabilit la suma de 6 500 euro, însă deoarece nu aveau suma dată, au convenit asupra achitării prețului automobilului în rate, însă deja la suma de 8 500 euro, iar un termen fix de achitare a costului automobilului nu a fost stabilit.

Zastavschi Mihai a specificat că împreună cu Silîș Anatoli au achitat integral prețul stabilit pentru automobil, însă dreptul de proprietate asupra acestuia nu a fost înregistrat, deoarece la momentul încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare, Loț Veaceslav nu era proprietarul automobilului și nu a avut careva împuterniciri de înstrăinare a acestuia.

A solicitat Zastavschi Mihai declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model "Volkswagen Caravel", repunerea părților în poziția anterioară cu restituirea de la Rusnac Galin și Loț Veaceslav a sumei de 8 500 euro cu transmiterea mijlocului de transport Galinei Rusnac, încasarea de la Rusnac Galina și Loț Veaceslav a sumei de 2 633,4 euro cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea de la Rusnac Galina și Loț Veaceslav a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, încasarea sumei de 820 de lei cu titlu de cheltuieli legate cu plasarea automobilului la parcare cu plată ca măsură asiguratorie și încasarea sumei de 5 321,85 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 10 decembrie 2015, Zastavschi Mihai a depus cerere, prin care a solicitat admiterea renunțului la pretențiile înaintate față de Silîș Anatoli (f.d.166-167 Vol.I).

Prin încheierea din 10 decembrie 2015, s-a admis renunțul lui Zastavschi Mihai la pretențiile față de Silîș Anatoli, cu încetarea procesului în această parte (f.d. 166 Vol. I).

Prin încheierea din 19 ianuarie 2016 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a restituit cererea reconvențională depusă de Silîș Anatolie împotriva Galinei Rusnac și Loț Veaceslav cu privire la rezoluțiunea contractului și repunerea părților în poziția inițială (f.d. 171 Vol. I).

Prin hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Rusnac Galina împotriva lui

Zastavschi Mihai și Silîș Anatoli cu privire la încasarea sumei de 1 600 euro și a cheltuielilor de judecată.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Zastavschi Mihai împotriva Galinei Rusnac și Loț Veaceslav, intervenient accesoriu Silîș Anatoli.

S-a constatat nulitatea absolută a tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului de model "Volkswagen Caravel", încheiată între Loț Veaceslav și Zastavschi Mihai.

S-au repus părțile în situația anterioară, cu restituirea Galinei Rusnac de către Zastavschi Mihai a automobilului de model "Volkswagen Caravel", și restituirea de către Loț Veaceslav și Rusnac Galina în beneficiul lui Zastavschi Mihai a sumei de 6 900 euro.

În rest, pretențiile s-au respins.

S-a încasat în mod solidar de la Loț Veaceslav și Rusnac Galina în beneficiul lui Zastavschi Mihai suma de 2 032,84 de euro cu titlu de dobândă de întârziere.

În rest, pretențiile s-au respins.

S-a încasat în mod solidar de la Loț Veaceslav și Rusnac Galina în beneficiul lui Zastavschi Mihai suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 5 611,75 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile s-au respins.

La 25 august 2017, Rusnac Galina și Loț Veaceslav, reprezentați de avocatul Ceornea Eduard, au declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 17 februarie 2018, Loț Veaceslav a decedat (f.d. 32 Vol. II).

Prin încheierea din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a suspendat procesul până la determinarea succesorului în drepturi a lui Loț Veaceslav (f.d. 44-46 Vol. II).

Prin încheierea din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a reluat procesul civil, prin înlocuirea apelantului Loț Veaceslav, decedat la 17 februarie 2018, cu succesorii în drepturi Loț Olga și Rusnac Galina (f.d. 85-87 Vol. II).

Prin decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Rusnac Galina și Loț Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 08 mai 2019, Rusnac Galina și Loț Olga au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă admiterea recunoașterii parțiale de către Rusnac Galina a cererii reconvenționale depusă de Zastavschi Mihai cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului, înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului după Zastavschi Mihai, încasarea de la Zastavschi Mihai în beneficiul Galinei Rusnac a sumei de 1 600 euro cu titlu de datorie la prețul automobilului în litigiu și respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Zastavschi Mihai.

Recurentele Rusnac Galina și Loț Olga, în motivarea recursului au invocat aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor de drept material.

Au specificat recurentele că instanțele de judecată au încasat dobânda de întârziere, constatând existența cuplei în acțiunile sale, or, actele și procura generală cu drepturi depline a fost transmisă lui Zastavschi Mihai, însă litigiul a fost inițiat

din motivul neachitării integrale de către ultimul a prețului automobilului în sumă de 1 600 euro.

Prin urmare, au menționat că aplicarea prevederilor art. 602-619 Cod civil, precum și încasarea dobânzii, este neîntemeiată și ilegală.

La 26 iunie 2019, Zastavschi Mihai și Silîș Anatolie, reprezentați de avocatul Guțu Tatiana, au depus referință la recursul declarat de Rusnac Galina și Loț Olga, prin care au solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 24 ianuarie 2019, iar la 15 martie 2019, recurenta Rusnac Galina a recepționat decizia motivată a instanței de apel (f.d. 104 Vol. II).

Astfel, recursul declarat de Rusnac Galina și Loț Olga la 08 mai 2019, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Prin încheierea din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Rusnac Galina și Loț Olga a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile cererii de recurs, Colegiul consideră necesar de a admite recursul din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, automobilul de model "Volkswagen Caravel", aparține cu drept de proprietate Galinei Rusnac.

La 12 iulie 2010, automobilul în litigiu a fost transmis în folosință temporară lui Loț Veaceslav, până la 12 iulie 2020, iar la 02 august 2010, acesta a fost înregistrat după Loț Veaceslav cu drept de comodat.

La fel, materialele cauzei denotă că la 16 iulie 2012, Rusnac Galina a eliberat pe numele lui Silîș Anatoli procura, prin care i-a încredințat ultimului să vândă, să doneze, să schimbe, să încheie contracte de gaj, comodat, locațiune, mandat și folosință a mijlocului de transport de model "Volkswagen Caravel" (f.d. 24 Vol. I).

Totodată, la 25 iulie 2012 Rusnac Galina, reprezentată de Silîș Anatoli, i-a eliberat lui Zastavschi Mihai procura, prin care i-a încredințat ultimului să vândă, să doneze, să schimbe, să încheie contracte de gaj, comodat, locațiune, mandat și folosință în privința automobilului de model "Volkswagen Caravel", fiind înregistrat cu drept de comodat după Zastavschi Mihai până la data de 25 iulie 2015 (f.d.29,31 Vol.I).

S-a stabilit că la 25 iulie 2012, între Loț Veaceslav și Zastavschi Mihai, a avut loc tranzacția de vânzare-cumpărare în formă verbală a automobilului de model

”Volkswagen Caravel”, prin intermediul lui Silîş Anatoli, împuternicit prin procură de Rusnac Galina, la preţul de 8 500 euro, care urma a fi achitat în rate.

După cum rezultă din materialele cauzei, Zastavschi Mihai a achitat suma de 6 900 euro în contul preţului automobilului.

La 05 noiembrie 2012, Rusnac Galina a solicitat notarului public, Tereza Anton anularea procurii eliberată pe numele lui Silîş Anatoli.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Rusnac Galina a solicitat iniţial revendicarea automobilului de model ”Volkswagen Caravel” din posesia nelegitimă a lui Silîş Anatoli.

La rândul său, Zastavschi Mihai a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Loţ Veaceslav şi Rusnac Galina, intervenient accesoriu Silîş Anatoli, prin care a solicitat iniţial recunoaşterea valabilităţii tranzacţiei de vânzare-cumpărare a automobilului de model ”Volkswagen Caravel”, încheiate cu Loţ Veaceslav, înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului şi încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, Zastavschi Mihai şi-a modificat pretenţiile, solicitând declararea nulităţii absolute a tranzacţiei de vânzare-cumpărare a automobilului, repunerea părţilor în poziţia anterioară, cu restituirea Galinei Rusnac şi lui Loţ Veaceslav a automobilului, cu încasarea de la ultimii a costului automobilului de 8 500 euro, încasarea de la părţi a sumei de 2 633,4 euro cu titlu de dobândă de întârziere şi a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Rusnac Galina, prin cererea de completare a cerinţelor, a renunţat la cerinţa privind revendicarea automobilului din posesia lui Silîş Anatoli.

Totodată, a recunoscut parţial acţiunea depusă de Zastavschi Mihai în partea recunoaşterii valabilităţii tranzacţiei de vânzare-cumpărare a automobilului, cu încasarea de la Zastavschi Mihai a datoriei la preţul automobilului în sumă de 1 600 euro.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanţă a respins pretenţiile înaintate de Rusnac Galina şi a admis cererea de chemare în judecată depusă de Zastavschi Mihai, cu recunoaşterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model ”Volkswagen Caravel” şi repunerea părţilor în poziţia iniţială, restituirea Galinei Rusnac de către Zastavschi Mihai a automobilului şi restituirea de către Loţ Veaceslav şi Rusnac Galina în beneficiul lui Zastavschi Mihai a sumei de 6 900 euro.

La fel, instanţa de fond a conchis de a încasa în mod solidar de la Loţ Veaceslav şi Rusnac Galina în beneficiul lui Zastavschi Mihai suma de 2 032,84 de euro cu titlu de dobândă de întârziere.

Astfel instanţa a reţinut că deşi existenţa tranzacţiei dintre Loţ Veaceslav şi Zastavschi Mihai s-a confirmat reieşind din explicaţiile părţilor, însă totuşi nu s-a stabilit şi valabilitatea tranzacţiei, aceasta fiind lovită de nulitate în contextul nerespectării condiţiilor de formă a contractului la încheierea lui, cu atât mai mult că bunul a fost înstrăinat de către un netitular al dreptului de proprietate.

Totodată, instanţa de judecată a reţinut că deoarece s-a stabilit culpa lui Loţ Veaceslav şi Rusnac Galina la reţinerea nejustificată a sumei achitate de Zastavschi Mihai în contul procurării automobilului, dobânda de întârziere constituie suma de 2 032,84 de euro.

Examinând cauza, instanța de apel a constatat ca fiind temeinică și legală hotărârea primei instanțe.

Totodată, a reținut că prima instanță corect a încasat dobânda de întârziere.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția instanței de apel dată în prezentul litigiu drept una neîntemeiată.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (5) Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Articolul 390 alin. (1) lit. e), f) din Codul de procedură civilă, reglementează că decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă, concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel nu a motivat argumentul apelanților referitor la aplicabilitatea speței în cauză a prevederilor art. 619 alin. (1) Cod civil, limitându-se doar la mențiunea că instanța de fond corect a încasat dobânda de întârziere.

La caz, referitor la soluția instanței de apel privind încasarea dobânzii de întârziere, Colegiul menționează că nu a fost specificat temeiul obligației de achitare a dobânzii de întârziere, precum și faptul dacă speței în cauză sunt aplicabile prevederile art. 619 Cod civil.

Instanța de recurs conchide că dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil (în redacția Legii nr. 1107-XV din 06 iunie 2002), reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine.

Deci dobânda de întârziere se încasează de la data punerii debitorului în întârziere și se aplică doar obligațiilor pecuniare.

Astfel, instanța de apel nu a stabilit dacă speței în cauză sunt aplicabile prevederile art. 619 Cod civil, în cazul în care instanța a constatat că actul juridic încheiat între părți nu a produs careva efecte juridice în condițiile legii.

În consecință, Colegiul reține că apelul a fost soluționat fără a fi analizate toate motivele invocate, astfel că se impune rejudecarea apelului, dat fiind faptul că concluzia instanței de apel este nemotivată și necesită o analiză mai amplă a circumstanțelor cauzei și a normelor de drept aplicabile speței.

Colegiul reține că simpla constatare a faptului netemeinicii apelului, denotă că decizia instanței de apel este nemotivată.

Or, motivarea este un element esențial al unei hotărâri judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigenta a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța are obligația de a răspunde prin motivare la toate argumentele prezentate de părți, întrucât numai prin pronunțarea unei hotărâri motivate poate fi realizat un control public al administrării justiției (hotărârea Hirvisaari c. Finlanda din 27 septembrie 2001), iar abținerea instanței de apel de la furnizarea unui răspuns explicit în privința pretențiilor formulate constituie o încălcare a art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Motivarea hotărârilor judecătorești se impune din perspectiva dreptului la un proces echitabil, întrucât numai pe această cale se poate verifica maniera în care, în circumstanțele concrete ale cauzei, a fost soluționat procesul. Exigența motivării este esențială în administrarea adecvată a justiției, în condițiile în care considerentele reprezintă partea cea mai întinsă a hotărârii, locul în care se indică motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței.

Prin urmare, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

În conformitate cu art. 212 alin. (1), (5) și (6) Codul de procedură civilă, renunțarea reclamantului la acțiune, recunoașterea acțiunii de către pârât, condițiile tranzacției se consemnează în procesul-verbal al ședinței de judecată și se semnează de reclamant, pârât sau de ambele părți.

În cazul admiterii renunțării reclamantului la acțiune sau confirmării tranzacției, instanța judecătorească pronunță o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conțină condițiile tranzacției, confirmate de instanță.

Dacă respinge renunțarea reclamantului la acțiune ori recunoașterea acțiunii de către pârât sau dacă nu confirmă tranzacția părților, instanța judecătorească pronunță în acest sens o încheiere motivată și examinează cauza în fond.

Totodată, Colegiul menționează că prin cererea de modificare a pretențiilor, Rusnac Galina a solicitat admiterea renunțului la cerința cu privire la revendicarea automobilului, admiterea recunoașterii parțiale a cererii reconvenționale depusă de Zastavschi Mihai privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, cu încasarea de la Zastavschi Mihai a datoriei la prețul automobilului în sumă de 1 600 euro (f.d. 102-104 Vol. I).

Însă, instanța de fond nu s-a expus printr-un act procedural referitor la renunțul Galinei Rusnac de la pretenția cu privire la revendicarea automobilului aflat în posesia lui Zastavschi Mihai, omisiune care nu a fost reținută de instanța de apel.

Prin urmare, decizia instanței de apel are un caracter superficial și evaziv, fapt care servește drept temei de casare cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Analizând circumstanțele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Rusnac Galina și Loț Olga, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Rusnac Galina și Loț Olga.

Se casează integral decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată judecată depusă de Rusnac Galina împotriva lui Zastavschi Mihai și Silîș Anatoli cu privire la încasarea sumei și revendicarea bunului aflat în posesie nelegitimă și cererea de chemare în judecată depusă de Zastavschi Mihai împotriva lui Loț Veaceslav și Rusnac Galina, intervenient accesoriu Silîș Anatoli cu privire la declararea nulității actului juridic și repunerea părților în poziția inițială, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas

Victor Burduh

Dumitru Mardari